

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 16 stycznia 2020 r.

DIH-2.709.37.2019.PŁ

DECYZJA DIH-2 Nr 3 /2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm.), art. 35a pkt 9 lit. a, art. 35c ust. 5 pkt 1, ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660) w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t. j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1668)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 25 października 2019 r., złożonego przez Pana Z. R. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...), adres stałego miejsca wykonywania działalności gospodarczej (...) (dalej zwanego: Stroną, Kontrolowanym), od decyzji nr 189/2019 Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 10 października 2019 r., wymierzającej ww. karę pieniężną w wysokości 10 000,00 zł z tytułu nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660), zwanej dalej ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, za to, że w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego – węgla kamiennego ekogroszek, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a ww. ustawy, nie wystawił dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890), zwanego dalej świadectwem jakości,

**postanawia
utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 6 listopada 2019 r. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez Z. R. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) w miejscowości (...) wraz z aktami sprawy ZT.8361.164.2019.

Inspektorzy reprezentujący Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej 8 lipca 2019 r. działając na podstawie upoważnienia nr ZT.8361.164.2019, przeprowadzili kontrolę w składzie węgla (...), należącym do Z. R., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...), adres stałego miejsca wykonywania działalności gospodarczej (...), dotyczącą identyfikacji kontrolowanego przedsiębiorcy oraz obowiązków określonych w art. 6c i art. 6d ustawy z 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660), tj. wystawiania świadectwa jakości paliwa stałego i jego właściwej treści oraz dokonanie zakupu kontrolnego celem sprawdzenia przekazania każdemu podmiotowi, który nabywa to paliwo, poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii tego świadectwa, a także kontrolę przestrzegania przez przedsiębiorcę obowiązków określonych w art. 7 ust. 7a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. zakazu wprowadzania do obrotu niektórych rodzajów paliw stałych.

W toku kontroli przeprowadzonej 8 lipca 2019 r. stwierdzono, że Kontrolowany przedsiębiorca wprowadzając do obrotu paliwo stałe w postaci węgla kamiennego ekogroszek, stanowiącego przedmiot zakupu kontrolnego, dokonanego przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie, Delegatura w Tarnowie w ilości 50 kg (2 worki po 25 kg), nie wystawił dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890), tj. świadectwa jakości dla węgla kamiennego ekogroszek.

W czasie kontroli ustalono, że w składzie znajdowało się 10 ton węgla kamiennego ekogroszek w cenie (..) zł/ tonę (wartość...zł).

Niewystawienie świadectwa jakości dla paliwa stałego stanowi naruszenie obowiązku określonego w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z którym przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany dalej „świadectwem jakości”.

Ustalenia kontroli, oraz informacje o przepisach prawa, zostały zawarte w protokole kontroli ZT.8361.164.2019, którego jeden egzemplarz przekazano osobie upoważnionej do reprezentowania kontrolowanego przedsiębiorcy, w dniu zakończenia kontroli tj. 6 sierpnia 2019 r. W treści protokołu kontrolowany Przedsiębiorca został poinformowany, iż na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. (t. j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1668) może zgłosić uwagi bezpośrednio do protokołu bądź wnieść je na piśmie do wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej w ciągu 7 dni od dnia podpisania protokołu. Protokół został podpisany bez uwag. Przedsiębiorca nie skorzystał z możliwości zgłoszenia uwag do protokołu kontroli na piśmie.

Pismem z 16 września 2019 r. zawiadomiono Stronę o wszczęciu przez Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia w drodze decyzji kary pieniężnej z tytułu niewystawienia świadectwa jakości dla paliwa stałego, co narusza art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz pouczono Stronę o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów.

W piśmie z dnia 24 września 2019 r. Strona poinformowała Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, że w roku 2018 wprowadziła do obrotu paliwa stałe w kwocie zł (brutto). Nie skorzystała natomiast z innych przysługujących jej w postępowaniu administracyjnym praw.

Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 10 października 2019 r. wydał decyzję Nr 189/2019 wymierzającą Stronie karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł z tytułu nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. niewystawienie dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r., poz. 1890). Decyzja ta została doręczona Stronie 14 października 2019 r.

Strona pismem z 25 października 2019 r. odwołała się od decyzji Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 10 października 2019 r., Nr 189/2019 i wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez odstąpienie od nałożenia kary na Przedsiębiorcę, względnie o uchylenie jej w całości i umorzenie postępowania ewentualnie o uchylenie decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Nadto wniosła o wstrzymanie wykonania decyzji.

Strona zarzuciła decyzji naruszenie przepisów w postaci:

- art. 7, art. 77 § 1 w związku z art. 80 oraz art. 107 § 3 Kpa poprzez zaniechanie wszechstronnego wyjaśnienia sprawy oraz przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów, wyrażającego się w szczególności w pominięciu przedstawionych przez kontrolowanego argumentów w składanych wyjaśnieniach i wydaniu decyzji wyłącznie w oparciu o treść dokumentu protokołu kontroli, przez co oparta została ona na niepełnym i niewyczerpująco zebranych materiale dowodowym, a także wadliwie uzasadniona,
- art. 8 § 1 Kpa poprzez prowadzenie postępowania w sposób niepełniący zaufania do władzy publicznej i z naruszeniem zasady proporcjonalności,
- art. 189d Kpa poprzez niezastosowanie wskazanego przepisu oraz nie wzięcie pod uwagę szeregu ważnych okoliczności mogących mieć wpływ na sam fakt wymierzenia kary pieniężnej, jak i jej wysokość,
- art. 189f § 1 pkt 1 Kpa poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, wynikające z błędnej oceny, iż waga naruszenia normy prawnej nie nosiła cechy znikomości,

- przepisów ustawy o Inspekcji Handlowej poprzez przeprowadzenie kontroli bez uprzedniego poinformowania przedsiębiorcy o zamiarze przeprowadzenia kontroli.

W uzasadnieniu Strona zarzuciła organowi niewyjaśnienie stanu faktycznego sprawy w sposób wyczerpujący oraz stwierdzenie, iż wysokość nałożonej kary jest niewspółmierna do stwierdzonego przewinienia, które w świetle obowiązujących przepisów ma znikomą wagę, a organ I instancji nie uzasadnił dlaczego wysnuł wniosek o znaczącej wadze wykazanego uchybienia.

Podniosła ponadto, iż uchybienie, stwierdzone w toku kontroli nr ZT.8361.164.2019, dotyczyło sprawy mającej miejsce przed upływem jednego roku od wdrożenia na podstawie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, obowiązku wystawiania świadectw jakości paliw stałych.

Pismem z 28 listopada 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo zostało doręczone 9 grudnia 2019 r. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Pismem z 16 grudnia 2019 r. organ zawiadomił Stronę o zmianie terminu rozpatrzenia sprawy i wskazał, że nastąpi to do 17 stycznia 2020 r. Pismo zostało doręczone 23 grudnia 2019 r.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r., poz. 660, dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw), przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie

art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Kopię świadectwa jakości Przedsiębiorca poświadcza za zgodność z oryginałem i przekazuje każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe, świadectwo jakości przechowuje, o którym mowa w ust. 1, przez okres 2 lat, licząc od dnia jego wystawienia.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu. Przedsiębiorcy są również obowiązani do przekazywania podmiotom kupującym, świadectw jakości w momencie wprowadzania paliw stałych do obrotu, a także do przechowywania ich przez okres 2 lat. Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj. wystawienia i przekazania kupującemu świadectwa jakości wprowadzanych do obrotu paliw stałych, w myśl art. 35a pkt 9 lit. a ww. ustawy podlega karze pieniężnej.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony przeanalizował zgromadzony materiał dowodowy i wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym jego wszechstronnej oceny i stwierdził, że odwołanie strony nie zasługuje na uwzględnienie.

Odnosząc się do zawartego w odwołaniu wniosku Strony, dotyczącego wstrzymania wykonania zaskarżonej decyzji, należy zauważyć, iż zgodnie z art. 130 § 2 Kpa, wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji. Przepisu tego nie stosuje się gdy decyzji został nadany rygor natychmiastowej wykonalności lub gdy decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu z mocy ustawy. Decyzji nr 189/2019 Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 10 października 2019 r. nie nadano rygoru natychmiastowej wykonalności, ani nie podlega ona natychmiastowemu wykonaniu z mocy ustawy.

Odnosząc się do zarzutu Strony naruszenia art. 7, art. 77 § 1 w związku z art. 80 oraz art. 107 § 3 Kpa poprzez zaniechanie wszechstronnego wyjaśnienia sprawy oraz przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów, wyrażającego się w szczególności w pominięciu przedstawionych przez kontrolowanego argumentów w składanych wyjaśnieniach i wydaniu decyzji wyłącznie w oparciu o treść dokumentu protokołu kontroli, przez co oparta została ona na niepełnym i niewyczerpująco zebranych materiale dowodowym, a także wadliwie uzasadniona, należy stwierdzić co następuje.

Organ odwoławczy wskazuje, że wyrażona w art. 7 Kpa zasada odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. Zgromadzony w rozpatrywanej sprawie materiał dowodowy, pozwalał

na pełną i dogłębną analizę sprawy. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 77 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, oparł się na ustaleniach kontroli oraz na dowodach zebranych w toku postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z 8 lipca 2019 r. (nr akt kontroli ZT.8361.164.2019). Podkreślenia wymaga fakt, iż protokół kontroli należy traktować jako dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 § 1 Kpa, który korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15).

Ustalenie, iż w dniu kontroli tj. 8 lipca 2019 r. Przedsiębiorca dokonał sprzedaży 2 worków ekogroszku bez wystawienia świadectwa jakości, organ I instancji dokonał na podstawie zakupu kontrolnego dokonanego przez inspektorów opisanego w ustaleniach kontroli, oraz zgromadzonego materiału dowodowego w tym oświadczeń kontrolowanego, które zostały udokumentowane w protokole kontroli oraz aktach sprawy. Strona w ww. oświadczeniu wskazuje, iż być może natłok pracy bądź zbyt duża liczba klientów spowodowała, iż przeoczył ten fakt. Pismem z 6 sierpnia 2019 r. Strona wyjaśniła, iż nie posiadała świadectw jakości ponieważ wydawała je klientom, którzy nabywali u niego paliwa stałe. Natomiast w piśmie z 24 września 2019 r. Strona oświadczyła, iż w 2018 r. do obrotu wprowadziła paliwa stałe w kwocie 3 358 510,47 zł (brutto). Organ odwoławczy wskazuje, że to Przedsiębiorca dysponuje dokumentami i wiedzą dotyczącą cen zakupu i sprzedaży oferowanych partii paliw stałych. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej (art. 7 i art. 77 Kpa), dokonując przy tym wszechstronnej oceny tego materiału dowodowego, a także uzasadniając decyzję administracyjną w sposób wymagany przez normę prawną wyrażoną w przepisie art. 107 § 3 Kpa.

Organ odwoławczy dodatkowo wskazuje, że ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw została prawidłowo ogłoszona w Dzienniku Ustaw. Również rozporządzenie Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych, zostało prawidłowo opublikowane w dniu 4 października 2018 r. w Dzienniku Ustaw z 2018 r. pod poz. 1892 i weszło w życie w dniu 4 listopada 2018 r. Strona miała zatem możliwość zapoznania się z aktualnie obowiązującym stanem prawnym. Ponadto Przedsiębiorca jako profesjonalista powinien na bieżąco monitorować zmiany w obowiązujących przepisach dotyczących zakresu prowadzonej działalności gospodarczej.

Należy stwierdzić, iż Strona, będąc wprowadzającym do obrotu paliwa stałe przeznaczone do spalania w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW, uchybiła obowiązkowi, nałożonemu na nią przez art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez nie wystawienie i nie przekazanie świadectwa jakości paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu, co zostało ustalone podczas kontroli i udokumentowane w protokole kontroli. W związku z powyższym Strona naruszyła tym samym podstawowe akty prawne, ustanowione

w celu zapewnienia podmiotom kupującym kluczowych informacji o nabywanym paliwie tj. uzyskanie rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat danego produktu, co jest bardzo istotne z punktu widzenia ochrony interesów i praw konsumentów. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że zarzut naruszenia art. 7 w związku z art. 77 § 1 Kpa poprzez niedochowanie obowiązku podjęcia czynności niezbędnych do wyjaśnienia stanu faktycznego w niniejszej sprawie oraz zebrania i rozpatrzenia odpowiedniego materiału dowodowego, jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie natomiast z art. 80 Kpa, organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego organ administracji publicznej dokonuje oceny jego wyników. Za wyniki postępowania dowodowego należy uznać m.in. treść protokołu kontroli i inne zgromadzone w aktach sprawy dokumenty. Ich analiza w sposób jednoznaczny prowadzi do wniosku, iż 8 lipca 2019 r. stwierdzono, że Kontrolowany przedsiębiorca wprowadzając do obrotu paliwo stałe w postaci węgla kamiennego ekogroszek, stanowiącego przedmiot zakupu kontrolnego, dokonanego przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie, Delegatura w Tarnowie w ilości 50 kg (2 worki po 25 kg), nie wystawił dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych tj. świadectwa jakości dla węgla kamiennego ekogroszek. Trudno jest zatem uznać, aby w niniejszej sprawie doszło do naruszenia zasady swobody oceny dowodów.

Wydana przez Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej 10 października 2019 r. decyzja nr 189/2019 zawiera wszystkie elementy wskazane w art. 107 Kpa. W szczególności organ I instancji w sposób szczegółowy opisał stan faktyczny stanowiący podstawę do wydania zaskarżonej decyzji oraz dowody, na których oparł się wydając ją, a także uzasadnił decyzję administracyjną w sposób wymagany przez normę prawną wyrażoną w przepisie art. 107 § 3 Kpa.

Odnosząc się do zarzutu Strony naruszenia art. 8 § 1 Kpa poprzez prowadzenie postępowania w sposób niepoklebiający zaufania do władzy publicznej i z naruszeniem zasady proporcjonalności należy stwierdzić co następuje. Organ administracji powinien podjąć wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy. Nie ulega wątpliwości, iż w niniejszej sprawie w sposób prawidłowy i wyczerpujący zgromadzono materiał dowodowy, a następnie dokonano jego właściwej oceny. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy, zgodnie z zasadą poklebiania zaufania, wyrażoną w art. 8 Kpa. Z zasady tej wynika przede wszystkim wymóg praworządnego i sprawiedliwego prowadzenia postępowania i rozstrzygnięcia sprawy przez organ administracji publicznej, co bez wątplenia ma miejsce w niniejszym postępowaniu. Zarzut naruszenia art. 8 Kpa należy uznać za bezpodstawny.

Odnosząc się do naruszenia art. 189d Kpa poprzez niezastosowanie wskazanego przepisu oraz nie wzięcie pod uwagę szeregu ważnych okoliczności mogących mieć wpływ na sam fakt wymierzenia kary pieniężnej, jak i jej wysokość należy stwierdzić co następuje.

Zważywszy na fakt niedopełnienia obowiązku, o którym stanowi art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, po uwzględnieniu przesłanek z art. 35d ust. 4 ww. ustawy Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił wysokość kary pieniężnej na najniższym możliwym poziomie 10 000,00 zł. Zgodnie z art. 35c ust. 5 ww. ustawy wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi od 10.000 zł do 25.000 zł - w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł. Ponieważ w toku kontroli wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego ustalono poniżej kwoty 200.000 zł. (tj. .. zł) wymierzono karę pieniężną, której wysokość nie mogła być mniejsza niż 10.000 zł oraz nie większa niż 25.000 zł. Ponieważ art. 35d ust. 4 ww. ustawy wymienia przesłanki ustalenia wysokości kary pieniężnej, tym samym przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego Dział IVA, w tym wspomniany przez Stronę art. 189d Kpa nie mają zastosowania. Ponadto art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw dotyczy przesłanek ustalenia wysokości kary pieniężnej, a nie podstaw jej zastosowania. Należy zwrócić uwagę, że w rozpatrywanej sprawie podstawę do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej stanowi art. 35a pkt. 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i w sposób nie budzący wątpliwości określa mechanizm nakładania kary, tj. albo przedsiębiorca wystawia świadectwo i nie podlega karze, albo go nie wystawia i podlega karze. Zrzut naruszenia art. art. 189d Kpa należy uznać za bezpodstawny.

Odnosząc się do zarzutu Strony naruszenia art. 189f § 1 pkt 1 Kpa poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, wynikające z błędnej oceny, iż waga naruszenia normy prawnej nie nosiła cechy znikomości należy stwierdzić co następuje. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zauważa, iż artykuł art. 189 f § 1 pkt 1 Kpa wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to: waga naruszenia prawa jest znikoma, a Strona zaprzestała naruszania prawa. W ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, o znikomej wadze naruszenia nie można mówić w przypadku, gdy wymagane przepisami świadectwo jakości paliw stałych nie było wystawione i nie było wydane podmiotom, zawiera bowiem ono bardzo istotne z punktu widzenia ochrony interesów i praw konsumentów informacje dotyczące jakości danego paliwa stałego. W ocenie organu waga naruszenia prawa nie jest znikoma, albowiem Kontrolowany nie dopełnił obowiązków nałożonych na niego w art. 6c ustawy. Strona, będąc wprowadzającym do obrotu paliwo stałe, uchybiła obowiązkowi, nałożonemu na nią przez art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw – nie wystawiła oraz nie przekazała świadectwa jakości paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu. Zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania jakości paliw termin wystawienia świadectwa jakości przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest dokładnie określony poprzez czynność prawną - „w momencie wprowadzenia do obrotu paliwa stałego”, co jest między

innymi identyfikowalne poprzez wystawienie faktury czy paragonu. Nie ulega wątpliwości, że momentem wprowadzenia do obrotu jest sprzedaż. Dowodem w sprawie jest oświadczenie Strony z 8 lipca 2019 r. a także wyjaśnienie z 6 sierpnia 2019 r. które zostały załączone do akt sprawy. Powyższe potwierdza, że Strona wielokrotnie naruszyła podstawowe obowiązki, ustanowione w celu zapewnienia kupującym kluczowych informacji o nabywanym paliwie, bez konieczności podejmowania dodatkowych działań zmierzających do ich uzyskania. W związku z powyższym naruszenie nie może zostać uznane za znikome, co zostało wskazane w wydanej przez Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej decyzji nr 189/2019 z 10 października 2019 r. Jako spełnioną należy uznać przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia prawa ponieważ Strona została pouczone w toku kontroli o obowiązku wystawiania świadectw jakości i przekazywania ich kopii podmiotom nabywającym paliwa stałe i jak wynika z odwołania po kontroli Strona niezwłocznie zaczęła wydawać świadectwa jakości.

W ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, nie można uznać za naruszenie przepisów prawa, którego waga jest znikoma, naruszenia prawa, które nie budzi żadnych wątpliwości, a do którego doszło na skutek niedołożenia należytej staranności przez podmiot zobowiązany. Tym samym, niewystawienie świadectwa jakości paliw stałych i nie przekazywanie go nabywcom paliw stałych, przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe zostało określone przez ustawodawcę jako naruszenie obowiązku nałożonego na przedsiębiorcę i podlega dotkliwej sankcji administracyjnej. Należy podkreślić, że zaewidencjonowanie przeprowadzonej transakcji, duży ruch w momencie kontroli, niska marża czy mała ilość zakupionego przez inspektorów ekogroszku oraz fakt, iż Strona zakupuje paliwo stałe od jednego dostawcy nie mają wpływu na odstąpienie od sankcji administracyjnej tj. nałożenia kary. Strona zaprzestała naruszenia prawa, ale nastąpiło to dopiero po przeprowadzonej kontroli przez Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Należy wskazać, że już na etapie prac legislacyjnych, przed wprowadzeniem przez Ustawodawcę omawianego ustawowego obowiązku przedsiębiorcy, podkreślone zostało szczególne znaczenie tej kwestii – również w aspekcie ochrony interesów konsumentów. Jak wynika z uzasadnienia do rządowego projektu ustawy z 5 lipca 2018 r. o zmianie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. 2018, poz. 1654), „Wprowadzenie wymagania posługiwania się w obrocie paliw stałych świadectwami jakości paliw umożliwi kupującemu uzyskanie rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu. [...] Wprowadzający do obrotu paliwo stałe w momencie sprzedaży np. węgla kamiennego wystawia świadectwo jakości paliw dla sprzedawanego paliwa i ma obowiązek przekazać jego poświadczoną kopię klientowi. [...] Efektem proponowanego rozwiązania będzie uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskanie rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu. [...] Wprowadzenie wymagań jakościowych dla paliw stałych wykluczy z obrotu paliwa niespełniające minimalnych wymagań, umożliwiając ponadto potencjalnym nabywcom wybór paliw o wysokich parametrach jakościowych. Ww. działania mogą przyczynić się w efekcie do redukcji tzw. emisji niskiej, a przez to do poprawy zdrowia i jakości życia

obywateli.” (Uzasadnienie do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, Druk sejmowy nr 2377 z 19 marca 2018 r.). Tym samym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie znalazł podstaw do odstąpienia od nakładania kary pieniężnej, gdyż w jego ocenie okoliczności, o których mowa w art. 189f § 1 pkt 1 Kpa nie są łącznie spełnione. Natomiast, fakt uprzedniego niekarania Strony z tytułu niewystawiania świadectw jakości, został uwzględniony przy miarkowaniu wysokości kary pieniężnej, przy analizie przesłanki dotychczasowej działalności Strony, co jest ujęte w uzasadnieniu skarżonej decyzji.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeanalizował również możliwość zastosowania art. 189 f § 2 Kpa. W przypadku decyzji związanych, gdzie w przepisach prawa wskazany jest termin wykonania konkretnego obowiązku, zaprzestanie naruszenia prawa po wskazanym w ustawie terminie nie może być kwalifikowane jako zaprzestanie naruszenia prawa, o którym mowa w art. 189f § 2 Kpa. Na podstawie art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Strona była zobowiązana do wystawienia i przekazania kopii świadectwa jakości paliwa stałego w momencie wprowadzania go do obrotu i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła. Przywołany przepis jasno określa, że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Kontrolowany nie dopełnił obowiązków nałożonych na niego w art. 6c ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jak twierdzi Strona fakt niewystawiania własnych świadectw jakości wynikał z przeświadczenia, iż świadectwo jakości wystawiane przez dostawcę paliwa stałego do Strony i przekazane następnie po wpisaniu własnych danych, kupującemu konsumentowi jest wystarczające. Usunięcie nieprawidłowości w późniejszym terminie np. dostarczenie nabywcom paliwa stałego w późniejszym terminie (a nie w momencie zakupu paliwa stałego) świadectw jakości dla nabytego paliwa nie może być dowodem potwierdzającym usunięcie naruszenia prawa. Po ponownym przeanalizowaniu akt sprawy organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały okoliczności o których mowa w art. 189f § 2 Kpa.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przepisów ustawy o Inspekcji Handlowej poprzez przeprowadzenie kontroli bez uprzedniego poinformowania przedsiębiorcy o zamiarze przeprowadzenia kontroli należy stwierdzić co następuje. Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw stanowi *lex specialis* w odniesieniu do ustawy o Inspekcji Handlowej. W związku z powyższym przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw stosuje się w pierwszej kolejności, a przepisy ustawy o Inspekcji Handlowej stosuje się wyłącznie w zakresie nieuregulowanym przez ustawę o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Do przeprowadzania kontroli jakości paliw stałych na podstawie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw stosuje się przepisy art. 48 ust. 11 pkt 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1292). Zgodnie z art. 48 §11 pkt 3 ww. ustawy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli nie dokonuje się, w przypadku gdy

kontrola jest przeprowadzana na podstawie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Strona została poinformowana o treści powyższego przepisu w pierwszym akapicie opisu ustaleń kontroli, w protokole ZT.8361.164.2019. Zarzut przeprowadzenia kontroli bez uprzedniego poinformowania Przedsiębiorcy należy uznać za niezasadny.

Odnosząc się do stwierdzenia Strony, iż prowadzi ona działalność gospodarczą w trudnych warunkach na obszarze słabo uprzemysłowionym zatrudniając około 50 osób nierzadko jedynych żywicieli rodziny. Organ odwoławczy informuje, że kwestia sytuacji materialnej Strony może zostać uwzględniona dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest wymierzona kara pieniężna. Organ drugiej instancji nie ma podstaw do obniżenia wysokości czy odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej z uwagi na trudną sytuację ekonomiczną przedsiębiorcy, jeżeli stan faktyczny wprost uzasadnia nałożenie kary w określonym przez Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej wymiarze.

Jednocześnie, w odniesieniu do powyższego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów informuje, iż zastosowanie w niniejszym przypadku znajdzie art. 189k Kpa. Zgodnie z tym przepisem organ administracji publicznej, który wymierzył administracyjną karę pieniężną (tu: Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej), na wniosek Strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:

- 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
- 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
- 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Podsumowując, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, okoliczności wskazane w treści odwołania Strony, nie stanowią przesłanek do uchylecia decyzji nr 189/2019 Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 10 października 2019 r. w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w wysokości 10 000,00 zł, z tytułu niewykonania obowiązku określonego w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątplenia nie był przez Stronę realizowany.

W związku z powyższym, wymierzona karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Krakowie: NBP Oddział Okręgowy w Krakowie nr: 28 1010 1270 0023 6522 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/